

EL REPTE DE LA DIADA

Progrés nacional i social, inseparables

El Govern ha de sumar les màximes voluntats i un suport social majoritari per al pacte fiscal

JOAN CARLES
Gallego

Quan els malestans materials d'una societat es concreten en la dura realitat de l'atur i les bosses d'exclusió social, la demanda d'un nou model de finançament pot ser una palanca per canviar les absurdes polítiques que l'alimenten. L'11 de setembre els carrers expressaran molts i diversos malestans i reivindicacions, des de la ruptura de l'estret marc que limita l'autogovern de Catalunya fins a l'exigència del pacte fiscal aprovat pel Parlament que superi un dèficit fiscal històric que menyscaba la competitivitat de l'economia catalana i debilita el seu estat del benestar. Però també omplirà el carrer la campanya *Jo vull decidir, per la Catalunya social* que CCOO i altres organitzacions socials i sindicals agrupades en la Plataforma Prou Retallades impulsem per celebrar una consulta ciutadana que emplaci el govern de Catalunya a acabar amb la política de retallades.

PROGRÉS nacional i progrés social són inseparables. A CCOO apostem per avançar en l'autogovern i reclamem un finançament més just, però també denunciem les polítiques de retallades que lesionen els drets socials i nacionals, avui en retrocés, de la major part del poble de Catalunya. L'actual model de finançament dota Catalunya d'un percentatge d'ingressos insuficients

en relació a la despesa que ha de gestionar d'acord amb les seves competències. Per això reclamem un concert econòmic solidari que garanteixi de forma més justa la suficiència financera de la Generalitat i contribueixi a la solidaritat interterritorial per afavorir la convergència real sense que això vagi en detriment del progrés nacional i social de Catalunya i no subverteixi el principi d'ordinalitat.

La Generalitat ha de disposar d'una agència pròpia que recapti, gestioni i liquidi tots els impostos que paguem els ciutadans de Catalunya, i es coordini amb la de l'Estat: en les tasques d'inspecció, per tal de lluitar contra el frau fiscal. Però de res serviria canviar el model si després el Govern de la Generalitat abaixa els tributs als més rics o tenim una recaptació menor com a conseqüència de les polítiques defiscalitzadores que propugnen els sectors neoliberals i practica la mateixa Generalitat.

No és la millor situació política per abordar la negociació entre Catalunya i Espanya. Les posicions recentralitzadores i les polítiques neoliberals dominants a Catalunya i Espanya són contràries a mantenir un model social bastit sobre la provisió de béns i serveis públics. És vol fer de la societat una organització mercantil, i dels serveis públics, un negoci privat. Qui vol afeblir els poders públics afavorirà el desmuntatge dels marcs competencials autonòmics que donen resposta pública a les demandes socials. Per tot això, el fracàs en la negociació del pacte fiscal pot posar en perill l'aprofundiment en l'autogovern. El Govern

LEONARD BEARD

Després d'una hipotètica consulta, CCOO seguirà fent la seva funció amb els treballadors

de la Generalitat ha de liderar el procés negociador i sumar les màximes voluntats, agafant compromisos clars per assolir un suport social majoritari.

El creixent sentiment de malestar social pot alimentar diferents alternatives i solucions si fracassa la negociació. Una actitud tançada per part del poder central s'afegiria a la lògica iniciada amb el debat estatutari, que ens ha dut a la sentència del tribunal constitucional i als posicionaments en relació a la llengua o la desqualificació tertuliana de diferents mitjans de la dreta extrema. Una lògica que alimenta la voluntat de reafir-

mació nacional i pot situar la independència com a horitzó probable. Però avui, en un món global i interdependent, no es poden atiar pors ni dimonis vers les diferents alternatives per fer avançar els drets nacionals o per superar les insuficiències en l'encaix Catalunya-Espanya. La solució s'ha de situar en el terreny de la política i la democràcia, i superar la lògica reduccionista que ho fia tot a l'economia o al poder dels mercats per determinar l'organització social de la convivència.

Des de CCOO sempre hem defensat el dret a l'autodeterminació, entès com a dret democràtic a decidir, a expressar lliurement per part de la ciutadania la forma en què vol resoldre possibles disjuntives, posant en marxa processos de consulta ciutadana per destriar entre les propostes existents quina és la millor opció.

EN AQUEST MARC, una organització social ha de promoure la màxima participació i ha d'afavorir la lliure expressió de la ciutadania, però des de la racionalitat del debat de posicions i solucions, no des de les pors i les intransigències. L'endemà d'una possible consulta, CCOO, com a sindicat nacional i de classe, seguirà realitzant la seva funció: organitzar treballadors i treballadores en actiu, a l'atur o pensionistes, per millorar les condicions de treball a l'empresa i les condicions de vida a la societat, i treballant solidàriament amb el sindicalisme d'arreu per combatre la injustícia i l'explotació. =

Secretari general de CCOO de Catalunya.